Vítězslav Hálek

český básník, prozaik, dramatik a žurnalista

* 5. 4. 1835 Dolínek u Mělníka, + 8. 10. 1874 Praha

Hálek byl spolu s J. Nerudou, K. Světlou, J. Arbesem, Adolfem Heydukem, Rudolfem Mayerem a dalšími představitelem generace májovců, kterou se začíná nová, poobrozenecká epocha ve vývoji naší literatury. Byl pokládán za jejího hlavního mluvčího a po celý život představoval významnou autoritu v českém národním životě.

Verše začal Hálek publikovat již jako student pražského gymnázia a po ukončení studia na filosofické fakultě pražské university se cele věnoval literatuře a žurnalistice. Ústřední místo v jeho díle patří lyrické poezii, nadšeně oceňované současníky a kladené jimi nad dílo Nerudovo. Jeho sbírky Večerní písně a V přírodě patří k základním kamenům české lyriky 19. století. Významné ve své době byly i práce prozaické - povídky a novely s tematikou pražskou, a zejména vesnickou, v nichž dospěl k realistickému ztvárnění skutečnosti. Realismus uplatňoval Hálek i ve své práci novinářské. Jako redaktor Národních listů napsal stovky fejetonů politických, literárních, divadelních, cestopisných ad. Účastnil se vydání prvního almanachu Máj (1858) a jeho ročníky sám redigoval, podílel se na vydávání Květů a obnoveného Lumíru. Významná byla jeho práce ve výboru Umělecké besedy, střediska kulturního a společenského života tehdejší Prahy. Hálkovou smrtí se definitivně rozpadla skupina májovců a do popředí nastoupila nová generace ruchovská a lumírovská. O vydávání Hálkova díla se po jeho smrti zasloužil především Ferdinand Schulz.

Zdroj: http://www.libri.cz/databaze/kalendarium/